

[Grünbaum.]

samme fradrag som for statsskatten, det vil sige 5.000 kr. Det skal altså gælde fremover for folkepensionsbidrag, men for den kommunale indkomstbeskatning vil man nøjes med en vis tilpasning af personfradraget, så man stadig i et meget stort antal kommuner kan operere med lavere personfradrag, nemlig henholdsvis 4.000 kr. og 3.000 kr. alt efter kommunens indbyggertal. Spørgsmålet er — det er altså kun et spørgsmål, jeg rejser — om det dog ikke ville være hensigtsmæssigt nu, da der er en god lejlighed til det, at bringe også personfradraget ved kommuneskatten på linje med personfradraget ved statsskatten og ved folkepensionsbidraget.

Som jeg nævnte forleden, da vi behandlede forslaget til udskrivningslov, forekommer det i dag ikke rimeligt, at vi i det hele taget skal opkræve indkomstskat af så små indtægter som dem, der her er tale om; det er jo indtægter på under 5.000 kr. Det tror jeg også de allerfleste i det høje ting er ganske enige i. Den indirekte beskatning er jo efterhånden ganske kraftig her i landet. Det kunne måske tale for at sætte personfradraget op, også for de 5.000 kr.s vedkommende, som vi har ved statsskatten. På den anden side, når jeg ikke går ind for det, er det, fordi en sådan forhøjelse af statsskattepersonfradraget, selv om det måske kunne være rigtigt, alligevel ville være forkert i den nuværende situation, fordi vi så ville forøge afstanden til personfradragene ved kommuneskatten, således at differencerne bliver endnu større end dem, vi har i dag. Derfor finder vi, at det lovforslag, der ligger på bordet, går i den rigtige retning, og for så vidt er vi også positive over for det, men vi vil altså gerne have en drøftelse med henblik på mulighederne for en fuldstændig udligning. Vi finder, at situationen netop nu er gunstig for et sådant yderligere skridt, som jo klart nok vil give en betydelig forenkling af vore skatteregler. Man opnår så på én gang den tiltrængte forhøjelse af det skattefri beløb, som vi vistnok alle sammen er enige om ud fra en skattebyrdebetraktning, og samtidig opnår vi en væsentlig administrativ forbedring af skattesystemet.

At det er noget kludder med de lavere personfradrag i den kommunale beskatning, fremgår også klart nok af den bestemmelse

i den kommunale indkomstskattelov, som træder i kraft 1. januar 1970, og som findes i § 6, stk. 2. Denne regel går jo ud på, at de kommuner, der anvender de lavere personfradrag, skal opkræve kommuneskatten med en væsentligt højere procent for den del af indkomsten, der ligger mellem disse lavere kommunale personfradrag og de 5.000 kr., det, man kalder det normale personfradrag — det er altså det, staten og visse kommuner har. Hvis det kommunale personfradrag f. eks. er på 3.000 kr., skal der af de 2.000 kr., der ligger mellem disse 3.000 kr. og de 5.000 kr., opkræves skat til kommunen efter en særlig procentsats, nemlig kommunens egen skatteprocent, og oven i denne skal så lægges den statslige udskrivningsprocent på det første trin i statsskatteskalaen, de 18 pct. Det er de regler, der står i kommunalskattelovens § 6, stk. 2. Hvis kommuneskatten udskrives med f. eks. 13 pct., skal der altså af den nævnte del af indkomsten opkræves ikke mindre end 31 pct. i kommuneskat.

Denne særlige ordning er jo gennemført af rent tekniske grunde, af hensyn til kilde-skatteopkrævningen, men den medfører to ting. For det første, at personfradraget for statsskatten på de 5.000 kr. i realiteten bliver gjort illusorisk. Det nedsættes i virkeligheden til 3.000 kr. for alle skatteydere i disse kommuner, selv om provenuet herved dog går i kommunekassen. Dette viser jo også, at det ganske simpelt er anset for administrativt umuligt i en kommune at arbejde med forskellige personfradrag. Man har været nødt til at gøre personfradragene ens inden for den enkelte kommune. Det var det ene.

For det andet — og det er vel det værste — vil denne ordning, som altså er nødvendig, hvis man vil opretholde forskellige personfradrag, medføre, at de små indkomster i disse kommuner ikke alene skal betale den almindelige kommuneskat — det kan i sig selv være galt nok for disse små indtægter — men de skal samtidig betale de 18 pct. lagt ovenpå. Det mener jeg ikke er rimeligt. Ganske vist vil alle skatteydere i en sådan kommune komme af med 18 pct. af de 2.000 kr., og selve kommuneskatteprocenten kan da nedsættes noget, svarende til merprovenuet herved, men denne nedsættelse kan næppe opveje, jeg tror, jeg kan sige vil over-